

Kerkpleinnieuws

weekbrief van deelgemeenschap Sint Jan de Doper - Visitatie
nummer 23 week 29 april – 05 mei

Sint Jan de Doper - Visitatie is een deelgemeenschap van De Goede Herder parochie.
Pater Leo de Jong o.p. inspireert onze gemeenschap voor de dominicaanse traditie.

Kerk en secretariaat: Mgr. Nolenslaan 99, 3119 EB Schiedam tel. 010-4735066
Secretariaat: donderdag, vrijdag 09.30-11.30 uur. email: info@sintjan-visitatie.nl
Website: www.sintjan-visitatie.nl. Bankrekening: nl 68 ingb 0000203272
Kopij en info kerkpleinnieuws: info.kerkpleinnieuws@meandermaas.nl

E-mailadres pastores: pastoraalteam@goedeherderparochie.nl
Pastores zijn: Charles Duynstee, Henri Egging, Avin Kunnekkadan, Kees Koeleman.

Vieringen

Zondag	05 mei	11.00 uur	Beloken Pasen eucharistieviering voorganger: pater Leo de Jong o.p. samenzang o.l.v. Wim van der Steen
---------------	--------	------------------	---

Intenties

Rinie Vlugman

Parochie De Goede Herder

St. Jan de Doper- O.L.V. Visitatie, Schiedam

(C) Witte Donderdag . 18 april 2019

(Lezingen: Exodus 12, 1-8, 11-14; Johannes 13, 1-15)

“Hij gaf hun een bewijs van zijn liefde, tot het uiterste toe”.

Het is de gewoonte om vanavond de instelling van de heilige Eucharistie te vieren, en daar is niks mis mee. Ook de eerste lezing vermeldt, hoe het Joodse Paasmaal ontstond: het begin van Uittocht en Verlossing uit het slavenhuis Egypte. Maar hoorde u, dat de lezing uit het Evangelie van Johannes een heel ander accent legt? En ik verzeker u, dat er boeken geschreven zijn om dit verschil tussen de evangeliën te verklaren! Terwijl het misschien Goddelijk-eenvoudig is.

Het was tijdens een maaltijd met zijn vrienden. Er wordt uitdrukkelijk vermeld, dat “*de kwade geest Judas Iskariot al had gevuld*”. En ook Petrus zat erbij, die er zoals gewoonlijk erg weinig van begreep. Kortom: een zootje ongeregeld, zoals wij dat nu eenmaal zijn, ook hier en nu. En wij allen krijgen dan te maken met een God, die voor mij door de knieën gaat om mij een paar frisse voeten te bezorgen! Het moet niet gekker worden, toch?! Wat voor eer leg je nou in met het geloof in een God, die slaaf van ons wil zijn?!

Want het gaat over God zelf, en niet alleen hoe wij ons tot elkaar moeten verhouden. Jezus zei nadrukkelijk: "Jullie spreken Mij aan als Leraar en Heer, en dat doen jullie terecht, want dat ben Ik".
Leraar: ik laat jullie zien, hoe God is en hoe jullie dus als God met elkaar moeten omgaan.
Heer; *ADONAI*: In mij ervaren jullie de Eeuwige, zoals Hij er uit ziet, als Hij als mens verschijnt.
"Maar als Ik, de Heer en Leraar, uw voeten heb gewassen, dan behoren ook jullie elkaar de voeten te wassen". God, niet als een of andere almachtige heerser, maar als de ultieme dienaar. Wat een totaal ander beeld van de Onafbeeldbare, dan het beeld, dat ons meestal voorgeschoteld wordt.

God als de onvoorwaardelijke liefde en barmhartigheid, die niets liever wil, dan zichzelf wegcijferen voor ons welzijn. Je mag Hem zelfs opeten, als jou dat goed doet. Paulus zal dat later grandioos verwoorden in zijn loflied op de liefde, die God is:

" De liefde is lankmoedig en goedertieren....Zij zoekt zichzelf niet. Zij laat zich niet kwaad maken en rekent het kwade niet aan.....Alles verdraagt zij, alles hoopt zij, alles duldt zij".
(1 Cor. 13.)

En wat zal God blij zijn, als ook ik een beetje God wordt.

Want dan lukt het God om opnieuw mens te worden, tot welzijn van andere mensen.

Er is in de loop van de geschiedenis heel wat gedoe geweest over de "Realis presentia": de werkelijke aanwezigheid van de God-mens Jezus Christus in de geconsacreerde gaven van brood en wijn. Er zijn mensen over veroordeeld en zelfs ter dood gebracht en nog steeds beheerst deze discussie de officiële verhouding tussen verschillende christelijke kerken.

Historisch misschien te verklaren, maar ik vrees, dat God er de tranen van in de ogen krijgt! Want in het zich weggeven in brood en wijn probeert Hij hetzelfde te zeggen, als in het gebaar van de voetwassing.

Wil je werkelijk, dat de God van Jezus Christus aanwezig is? Laat dan liefde en vriendschap, vergeving en barmhartigheid vlees en bloed worden, ook in jou. Want dat BEN IK WERKELIJK. En zelfs de dood krijgt Gods werkelijke aanwezigheid niet kapot. Het wordt toch weer Pasen.

Leo Raph. A. de Jong o.p.

(C) Goede Vrijdag 2019.

GOD IN DE SCHADUWEN: DE MACHTELOOSHEID VAN DE LIEFDE.

We konden het niet laten: de afschuwelijke zinloosheid van de moord op een intens goed mens een diepe zin geven: *"Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis de wereld verlost hebt"*. Of de door afschuwelijke pijnen verscheurde Jezus van Nazareth, in de uren waarin Hij daar aan het kruis hing, zich dat ook realiseerde, waag ik te betwijfelen. Ik vrees, dat Hij gepijnigd werd door een gevoel van uiterste zinloosheid: *" Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?"*

In de gedachtenis van Goede Vrijdag gaat de aandacht uit naar de gekruisigde, naar de weggevluchte vrienden, naar de goede moordenaar, naar de verrader, maar mijns inziens te weinig naar de God in de schaduw. De God , die in machteloze liefde stond toe te kijken naar dit drama:

“Er waren ook vele vrouwen bij, die op een afstand toekeken; zij waren Jezus vanuit Galilea gevolgd om voor Hem te zorgen. Onder hen bevonden zich Maria Magdalena, Maria, de moeder van Jacobus en Jozef en de moeder der zonen van Zebedeüs”. (Matteüs 27, 55-56.)

Aanwezig zijn in machteloze liefde: hoe herkenbaar voor ons in zo vele situaties. De machteloze wijze, waarop God aanwezig was in de concentratiekampen, waar de eerste zoon van Zijn liefde: het Joodse volk, werd uitgemoord. Wij houden niet van dat beeld van machteloze liefde: Wat heb je nou aan een God, aan Wie je niks hebt?!” Toch wil ik Hem graag uit de schaduwen naar voren halen, want Hij is voor ons zo verschrikkelijk herkenbaar, zo kwetsbaar, zo lief.

Ik ken een vrouw, die haar man – na meer dan vijftig jaar huwelijk – moet laten opsluiten in de gesloten afdeling van een tehuis, omdat hij in zijn dementeren gevaarlijk dreigde te worden. En dat voor haar geliefde, die zo graag rondtrok en wandelde in de vrije natuur! Oh, die machteloosheid van haar liefde.

Zelf zat ik bij het overlijden van mijn vriendin in de kamer van het ziekenhuis toe te kijken, hoe zij in coma worstelde naar haar laatste ademtocht. Oh, die machteloosheid van mijn liefde.

En weer is er een terroristische aanslag, of een bom, die per ongeluk een school met kinderen treft, of een zware aardbeving in de nacht. Je ziet de wanhopige mensen rondlopen, op zoek naar hun geliefden of naar hulp. Je kijkt toe en voelt je machteloos; je wil de televisie uitzetten, maar je doet dat niet en blijft kijken.

Oh, die machteloosheid van onze liefde.

Ieder van ons, die enige levenservaringen heeft, kan deze voorbeelden aanvullen met de eigen schrijnende machteloosheid van de liefde. Een jong gestorven kind, een vriend, die overlijdt in een ongeluk, een kennis die te horen krijgt, dat zij ongeneeslijk ziek is..... Daar sta je dan en je kunt geen woorden uitbrengen, want dat gevoel van machteloosheid dreigt je te verlammen. En als het waar is, dat God liefde is, dan is Hij dus juist aanwezig in deze machteloze liefde.

“Alles van waarde is weerloos”, schreef de Nederlandse dichter Lucebert. Als God onvoorwaardelijke liefde is, die zich laat zien in de liefde tussen mensen, dan is onze lieve God ontzaglijk waardevol, maar dus ook ontzettend weerloos en gekwetst.

Dat wisten we toch eigenlijk al? Dat is echte liefde toch altijd?Maar de vraag blijft:

WIE TROOST DE TROOSTER?

Leo Raph. A. de Jong o.p.
Voorschoten, Goede vrijdag 2019.

Parochie De Goede Herder

St. Jan de Doper- O.L.V. Visitatie, Schiedam

(C) 1^e zondag van Pasen. 21 april 2019

(Lezingen: Handelingen 10, 34a.37-43; Johannes 20, 1-9)

GELOVEN IN EEN LEEG GRAF.

“Hij zag en geloofde, want ze hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan”.

Wonderlijke teksten in het hart van het paasverhaal. De vrienden van Jezus hebben nog geen ervaringen gehad, dat Hij weer voortleeft. Maria Magdalena is de boodschap nog niet komen brengen, dat zij de Geliefde weer gezien had, in de gedaante van de tuinman. De Emmausgangers sloffen nog treurig naar huis. Het enige, dat Petrus en Johannes zien, is een leeg graf, met de begrafenis-kleding keurig opgerold, dat wel. Want Maria had haar zoon blijkbaar zo opgevoed, dat Hij zelfs na zijn verrijzenis netjes op Zijn kleding bleef!

Hoe kan een leeg graf oproepen tot geloven? Leegte is de afwezigheid van iets: hier dus de afwezigheid van de definitieve dood. Leegte is ook ruimte: en in die ruime leegte of lege ruimte kan nu van alles en nog wat gebeuren. Het lege graf geeft de God van Jezus Christus de ruimte om door te gaan met het werk, dat Hij in Zijn zoon begonnen was en dat vermoord werd bij de afschuwelijke dood aan het kruis.

De dode is blijkbaar weg-als-dode. Dus pas maar op, want er nu allemaal kan gaan gebeuren in die kolossale lege ruimte na de zogenaamd definitieve begrafenis! Er breekt een oceaan van mogelijkheden aan. Gods Geest is bevrijd en kan dus gaan waaien hoe Zij wil. En dat hebben we geweten! 2000 jaar later vieren we dit Paasfeest nog met meer dan een miljard mensen. Geen slecht succes voor iemand, die uitgestoten werd en vermoord, om Hem definitief de mond te snoeren.

Een oceaan van mogelijkheden: de doodsbange leerlingen krijgen zo veel moed, dat zij – mannen en vrouwen – stad en land gaan afreizen om de boodschap van de Levende te gaan vertellen. En als ze met de dood bedreigd worden gaan ze gewoon door!

Want een Geestkracht en wat een verandering in de manier, waarop zij waren in de tijd vóór de verrijzenis!

Wat een Geestkracht in mensen zoals Etty Hillesum, die zei, dat het geen een SS-er ooit zou lukken, dat zij hem ging haten.

Wat een Geestkracht in bisschoppen als Romero, die dwars tegen de machthebbers in durfden protesteren tegen het onrecht, dat de gewone mensen werd aangedaan. En nog steeds zingen die mensen: “Hij is dood, maar hij leeft”.

Wat een Geestkracht in mensen als Maarten Luther, die met gevaar voor eigen leven bleef getuigen over de barmhartigheid van God, die hij op het spoor was gekomen.

Wat een Geestkracht in mensen als pater Titus Brandsma, die weigerde de Joodse leraren en studenten van de universiteit van Nijmegen te verwijderen. Die bleef protesteren tegen de Nazi's en dus werd weggevoerd en vermoord in een concentratiekamp.

Wat een Geestkracht in die doodgewone moeder, die een zwaar gehandicapt kind kreeg en toen mensen haar probeerden te troosten, zei: “Dat zien jullie verkeerd. Weet je: God zat met een groot probleem: er moest een zwaar gehandicapt kindje geboren worden. God dacht diep na en zei toen: “Wellicht kan Ik aan die ouders vragen om die taak van Mij te over te nemen”.

Wat een Geestkracht in ons, gewone kerkgangers, die keer op keer blijven proberen om zo goed als God te zijn en zo Jezus Christus na te volgen, hoe vaak het ons ook mislukt is.

Het graf is leeg, dus de mogelijkheden om tegen doodse situaties op te staan zijn ineens oneindig geworden. Even oneindig als Gods oneindige barmhartigheid, die zich niet voorgoed liet wegstoppen in een graf. En precies dat maakt: PASEN ZALIG.

Leo Raph. A. de Jong o.p.

Maandag 6 mei: sirenedienst De Wissel

Elke eerste maandag van de maand, om 12.00 uur, worden de sirenes getest. Direct daarna begint in inloophuis De Wissel de Sirenedienst, een kort middaggebed waarin we stilstaan bij alles wat onze wereld bedreigt maar ook bij wat hoop geeft op vrede en samenwerking!

De Sirenedienst zal worden geleid door Paul van Mansum, voorzitter van De Wissel.

Plaats: Inloophuis de Wissel, Broersveld 123b of via ingang Baan 40

Tijd: de bijeenkomst start om 12.00 uur precies en duurt ca. 20 minuten.

Na afloop koffie en gelegenheid tot napraten.